

Gerard Scharn - Zijden draad

er brandt wierook op het altaar van de knekelgeest
een man in zwart – niet Johnny Cash – speelt een
dodenmars, een psalmenbalg blaast de laatste adem
uit en zwijgt, wat blijft verstikt in tranen

dat een ziel eenentwintig grammen weegt is nooit
bewezen maar staat open voor discussie voor hen
die geloven in de eeuwigheid en voortbestaan het
leven na de dood in eindeloos licht of duisternis

de wereld is een sterfhuis waarin de mens figureert
de open doekjes zijn voor de acteur die in het voetlicht
staat, bejubeld in necrologieën en daarna snel vergeten
tenzij hij woorden spreekt die de ziel gewicht verlenen